

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De nomine authoris, & eius etymo ac interpretamento. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

VITA THOMAE A KEMPIS.

Matt. 6. te, tanquam primum petendum: *Sanctificetur nomen tuum,*
 Quod & diua Virgo ab eodem Spiritu sancto, (cuius superuen-
 tu gravida erat) edocta, cum magna & incōparabilia sibi à Do-
 mino facta meminisset, pro ijs quas summas reponere potuit
Lucæ 1. gratias, *Es sanctum,* inquit, *nomen eius.*

*De utroq;
 Hippolyto.
 Illust. Ba-
 ronius in
 martyrol.
 die 13. Au-
 gusti.
 ym. 19.*

6. Magnum item est in nomine futuræ rei præsagium, vsque
 adeò, ut in quibusdam vehementer dubites, virum ante rem, an
 post rem, & propter euentum rei, talia illis nomina fuerint im-
 posita. Ut in duobus Hippolytus: qui (ut nomen indicat) ab e-
 quis in diuersa distracti & dissoluti sunt, sub magna quidem v-
 triusque constantiæ & fidei gloria, sed dissimili causa inæqua-
 liquè felicitate. Nam Theser ille filius Phedræ nouerçæ, à qua
 ad stuprum incestuosum interpellatus erat, illecebris non mi-
 nore visus est restitisse constantiæ & continentia, quàm Iose-
 phus ille Israelita dominæ suæ in Ægypto. Quocirca, ut (si hi-
 storia non est) saltem fabulæ ferunt, stulta patris credulitate, &
 iniqua atque improvida aui exorabilitate, nomini suo conso-
 num tandem pertulit supplicium: quale post multa sæcula, for-
 tissimus Christi martyr alter Hippolytus, ob fidei & Christia-
 næ persuasione præconium. Vtrique tamen, grauissimi autho-
 res tradunt, ante fata illa, tale fuisse nomen impositum.

*Petrus de
 Natal 1. 6.
 cap. 135.*

*Joan. 19
 Martyrol
 Rom. die
 25. Mart.*

7. Christophorum, itidem Christi martyrem constantissimū,
 quis non potius post rem, quàm ante rei exitum, sic opinetur vo-
 citatum: cum non sit vero simile, ethnico, & à re Christiana
 penitus abhorrenti, tale nomen inditum, ab illis præsertim,
 quibus Christus penitus abhorrenti, tale nomen inditū, ab illis
 præsertim, quibus Christus penitus iam tū erat ignotus? Quin
 etiam Longino, pro Lonchino, aiunt Hastario illi nomen fuis-
 se, qui in cruce Domini latus hasta aperuit: cū ab hasta seu (ut
 Hispani dicunt) ancea, quæ græcis ἀγχι dicitur, nomen illud
 videatur deductum. Veruntamen in confesso est nomina quàm
 plurimis imposita, quæ rebus ab ipsis gerendis certissima præ-
 se ferrent præsagia; qualia sunt in hoc opere explicanda Ge-
 rardi Magni, Florentij, Ioannis Cacabi & aliorum.

CAPVT II.

De nomine authoris, & eius etymo ac interpretamento.

SED quorsum, inquires, omnia ista? Nempe, ut legentium (si
 qui lecturi sunt) animos, rerum varietate non nihil reficiã:
 utque non illotis (quod aiunt) pedibus ad authoris nomina in-
 terpretanda ingrediar. Dicitus est enim, mirabili prouidentia,
 opeque sequenti scriptorū, *Thomas Malleolus à Campis seu Cã-
 pensis:*

VITA THOMAE A KEMPIS.

pensis: quæ nomina, eiusdem professioni & vitæ institutis, conueniunt aptissime.

2. Nam secundum Græcam originem, *Thomas* interpretatur *sectus* seu *diuisus*: secundum Hebraicam, *Thomas* *abyssus*: & quod Græcis dicitur *geminus*, *didymus*. *Sectus* autem & *penitus* *diuisus*, à teneris fuit vnguiculis, à cõsortio humani generis hostiũ mundi, carnis, & demonum. *Abyssus* autem, diuinæ contemplationis scrutinio: & *Geminus*, integerrima Dei & proximi charitate. *Sectus* præterea *uit*, & *geminus*: quia secundum interiorem hominem totus adhæsit Deo, vnus factus cum illo: secundum exteriorem autem proximo, illius scribendo, prædicando, operando, inseruiens commodis. *Sectus* à mundo, quia verè dicere potuit, *a Msh: mūdus crucifixus, & ego mundo.* *b* *Viuerè* autem *Christus est, & mors lucrum*. *Sectus* à carne, quia (vt eius ex scriptis patet, & in carne præter carnem cum eius conuersatio esset in cælis, & desiderium habetis dissolui, & esse cum Christo. Atq; ita, cum cogeret corpore adhuc versari in terris, mente versatus est in cælis. *Sectus* præterea ab omni demoniorum commercio: vt quæ signo crucis, & inuocatione sanctissimorum Iesu & Mariæ nominum, sæpius exegisset, & sanctissima vita, & optima exhortatione, & vitæ exemplo, à toto cœnobio quasi exulare compulisset.

3. *Malleolus* autem (quod Teutonice & vernacula illi & mihi lingua *Hemerkhin* dicitur) idcirco in isto præfatio est cognominatus, quod sanctissima conuersatione, venerabili comitate, mellifluis alloquiis, dulcissimo respõso piè. iis scriptis, opportunis exhortationibus, omnem mundi festum & malignitatem, omnes carnis illecebras & petulãtias, omnes diaboli versutias & illusiones, sic contudit, fregit, & contulit, vt si omnes eius sancte vitæ sequaces, & dictis ac scriptis audiētes essemus, planè de illis maximis humani nominis hostibus triumpharem: & ita eos obtunderemus, vt eis nulla esset reliqua in nos insurgendi confidentia. Quin e iam hereticos omnes ira *Malleolus* hic solida sapientia, nihil ambiguum aut Catholicæ fidei suspectum asserens, à scriptis suis *Malleoli* sono repulit, vt ad eius scripta ne aspicere quidem audeant, vt qui nullam in eis malè sentiendi ansam arripere valeant. Cæterum, quia iuxta illud apostolicum: *Templum Dei sanctum est, quod estis vos: ipse verè dici potest templum Domini, & quasi Salomonis, immo Salomon ipse.* (Nam & sapiens & pacificus fuit, & sine querela vixit.) Potest de eo dici, quod tertij Regũ sexto de Salomonis templo scriptum est: *Et malleu, & securis, & omne ferramentũ, non sunt audita in domo Domini, cū adificaretur.* Vt quasi per antiphrasim

a Gal 6.
b Phil. 1.
c 2. Cor. 10.
d Phil. 1.
e *ibidem*.

et quod
quintus

1. Cor. 3.

3. Reg. 6.
MOA.

VITA THOMAE A KEMPIIS.

dicatur Tomas, veluti Tomos, id est sectio. Vnde & securis & malleolus, cum nulla in eo fuerit sectio, id est, nullum schisma, nulla à fraterna charitate diuisio, nullumq; ab hoc Malleolo murmur, & nulla querela, in toto eius conuictu, fuerit audita.

4. Porro Campi, quos in dioecesi Traiectensi habuit patriam, à capacitate sunt dicti: vnde & Capua Italica sine m. litera. Neque tamen abs re Campi dicti, quòd amplè capiant. Sed quid Thomas hoc capacius, in cuius pectore, vt in sanctiore quodam arario, omnes virtutes omnesque sacre literæ & artes bonæ (ad mensuram tamen) sunt reconditæ? Vsq; adeò, vt quicquid eloqui vellet, è sacris litteris illic reconditis de promeret: sicque ad eas alluderet: vt earum nouitius lector ab ipso primum excogitatas putaret. Hactenus de nomine.

C A P V T III.

De quatuor egregijs (vnde Plato dijs gratias egit) donis: & de totidem in Malleolum vltro collatis eulogijs.

Cicero li.
2. de natu-
ra Deorū.

1. **P**latonem illum prudentissimum, quem (vt Cicero attestatur) Philosophorum Deum quidam nuncupare non sunt veriti; Dijs gratias non vulgares egisse aiunt, quòd homo natus est, non bellua: mas, non femina: Græcus, non barbarus: Philosophus, non amusus nec indoctus. De quorum similibus, beatissimus Thomas noster, Deo Opt. Max. gratias agere potuit; & non semel egit: sed (vt mox dicam) etiam de maioribus eidem in Domino gloriari licuit.

Cap. 18.
seu vltimo.

2. Neque enim id solum Deo acceptum ferebat, aut gratias agebat, quòd homo esset, sed quòd omnino esset, dicens in Hortulo Rosarum ad semetipsum: Lauda Creatorem, qui te fecit hominem & non bestiam. Qui si muscam te fecisset, adhuc laudandus esset, & tibi bene fecisset. Non enim potest leo gloriari de fortitudine sua supra muscam & culicem: quia si leo potest altius clamare, non tamen potest tam altè volare. Significans vnique animanti quippiam in quo excellat esse datum, homini autem supra omnia.

Mat. 23.

3. Neque de hoc magnificè in animo suo triumphauit, quòd mas esset, non femina: sciens in futuro seculo (vbi neque nubent, ait Dominus, neque nubentur) nullum inter marem & feminam beatitudinis fore discrimen, multasque feminas in numeris maribus preferendas. Vnde (vt recitat in sermonibus ad Nouitios) iussus est sodalium quidam, de mysterijs Eucharistiæ hæsitans, credere, quæ Agnes, Cæcilia, & Barbara credidissent. Quam femina.

Mat. 3.
Noui